herpy

FROSKER

Green Treefrog

Dryophytes cinereus

Dryophytes cinereus er en slank, lysegrønn trefrosk på 3-6 cm fra sørøstlige USA med en lys stripe langs hver side og vannrette pupiller. Den er hardfør, lever 5-10 år i fangenskap og er en av de enkleste løvfroskene å begynne med. Den er nattaktiv, og hannene roper høyt, så terrariet hører ikke hjemme på soverommet.

Familie: Hylidae Tidligere navn: *Hyla cinerea* **Mild hudgift**

FAKTABOKS

DYRET

Voksenstørrelse	**3-6 cm** snute-kloakk-lengde
Vekt	**2,2-5,1 g**
Levealder	**5-10 år**
Aktiv	**Om natten**
Levevis	**Trelevende**
Biotop	**Våtmark og temperert skog og eng**
Hudgift	**Mild** Vask hendene etter kontakt, og hold fingrene unna øyne og munn
Vanskelighetsgrad	**Nybegynner**

STELL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H for 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**19-24 °C**
Luftfuktighet	**50-80 %**
Vann	**Vannskål**
UVB	**Valgfritt** Ferguson-sone 1
Kosthold	**Insekter**
Holdes	**Alene, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Eggleggende**
Utvikling	**Rumpetroll i vann**
Egglegging	**I vann**
Kjønnsmoden	**12-24 mnd.**
Egg per legging	**275-3 946**
Klekking	**4-14 dager**
Larvetid	**24-45 dager** fra klekking til metamorfose
Larvefôr	**Alger/planter og ferdigfôr**
Yngelpleie	**Ingen**

VERN OG PAPIRER

CITES	**Ikke listet**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Dryophytes cinereus er en slank trefrosk med lange bein, glatt hud og store øyne med vannrette pupiller. Voksne dyr måler 3-6 cm fra snute til kloakk og veier i gjennomsnitt knapt 4 g (2,2-5,1 g). Hunnene er vanligvis større enn hannene.

Ryggen er oftest gulgrønn til frisk grønn, men det finnes også rødbrune og matt olivengrønne dyr, og frosken kan skifte litt farge etter humør, temperatur og fuktighet. Ryggen har ofte små gylne flekker. Undersiden er hvit til kremfarget, og en hvit eller gulaktig stripe går langs hver side fra munnviken mot flanken. Stripen varierer i lengde og kan mangle helt. Sammen med de vannrette pupillene skiller den arten fra flere lignende løvfrosker i terrariehobbyen.

Arten het tidligere *Hyla cinerea* og står fortsatt under det navnet hos mange forhandlere og i eldre litteratur. Artsnavnet cinereus betyr askegrå og henspiller på fargen på et konservert eksemplar. Arten regnes som monotypisk, men utseendet endrer seg gradvis fra Florida og nordover langs Atlanterhavskysten.

Hudgift: Som de fleste amfibier har arten en svak hudgift. Den er ikke farlig, men kan irritere slimhinner, og det er ikke dokumentert forskjell på ville og oppdrettede dyr. Vask hendene etter kontakt, og ikke ta på øyne og munn. Hensynet til froskens sarte hud er en like god grunn til ikke å håndtere den.

Frosken er liten og lett å skremme og er et dyr man betrakter fremfor å ta på.

Utbredelse og leveområde

Dryophytes cinereus lever i sørøstlige og sentrale USA. Utbredelsen strekker seg fra Chesapeake Bay-området i Delaware, Maryland og Virginia ned gjennom kystsletten i North og South Carolina og Georgia til hele Florida og mot vest gjennom Alabama, Mississippi og Louisiana til den østlige halvdelen av Texas og sørøstlige Oklahoma. Langs Mississippi-elven når den mot nord gjennom Arkansas, Tennessee og Kentucky til ytterste sørøstlige Missouri og sørlige Illinois, og de siste tiårene har den bredt seg litt i utkanten av utbredelsesområdet.

Arten er innført til Puerto Rico og noen få steder i Texas og Missouri. De innførte bestandene hører ikke til det opprinnelige utbredelsesområdet og er ikke med på kartet.

> **Naturlig utbredelse:** USA.

LEVEOMRÅDE

Dryophytes cinereus lever nesten alltid ved permanent vann med rikelig vegetasjon: sumper, myrer, innsjøer, dammer, sypress-sumper, åkandeenger, grøfter og til og med fiskedammer. Den finnes også på barriereøyer og kyststrekninger, hvor den tåler brakkvann. Om natten sitter froskene på kvister, lave grener, siv og grasstrå, gjerne i lysåpne partier hvor byttedyrene samler seg. Den er vanlig nær mennesker, i hager med dammer, i skur og garasjer.

Om dagen sover frosken på blader og grener. Den er ganske stedfast og holder seg tett ved vannet, særlig i tørre perioder, og er mest aktiv i fuktig vær. Hannene roper fra mars til september, kraftigst etter regn. I den nordlige delen av utbredelsesområdet overvintrer arten i fjellsprekker og andre skjulesteder. Temperatur og luftfuktighet i leveområdene er ikke dokumentert.

Les mer: Luftfuktighet, sprøyting og ventilasjon

Stell

TERRARIET

Et par *D. cinereus* trenger et terrarium på minst 45 × 45 × 60 cm. En gruppe på 3-6 frosker trenger minst 50 × 50 × 80 cm, og større er alltid bedre. Høyden betyr mer enn bunnarealet, fordi frosken klatrer. Lokket skal slutte tett og helst være av nett på omtrent halvparten av flaten, slik at ventilasjonen er god.

Innred med grener i ulik tykkelse, korkbark, lianer og kraftige planter som gullranke og filodendron, slik at frosken kan velge mellom ulike oppholdssteder. Den sover om dagen under et blad, så det må være dekning både høyt og lavt. Bunnen kan være kokosfiber, sphagnum eller en bioaktiv jordblanding; i et karanteneterrarium er tørkepapir enklest. Fjern avføring og urinsyre daglig.

Utenfor yngletiden lever arten ganske enslig, så den kan godt holdes alene. Par og grupper går fint i et romslig terrarium når dyrene er jevnstore. Hold arten som eneste art i terrariet.

Les mer: Terrarieoppsett og bioaktiv bunn

TEMPERATUR

Hold terrariet på 24-28 °C om dagen og 19-24 °C om natten. Om sommeren kan dagen gjerne nå omtrent 28 °C, og en svak spotpære over en grov gren gir et lunt sted på opptil 29 °C, slik at frosken selv kan velge. Arten trenger ikke kraftig oppvarming, og små terrarier overopphetes lett, så ha ett termometer øverst og ett nederst.

Om vinteren kan terrariet gjerne stå litt kjøligere, for eksempel ved romtemperatur, og da fôres det mer sparsomt. Under 16 °C blir froskene sløve og ukoordinerte, så ikke gå lavere. En egentlig vinterhvile er ikke nødvendig.

LUFTFUKTIGHET OG DUSJING

Sikt mot 50-80 % luftfuktighet, og sprøyt terrariet hver dag, gjerne morgen og kveld når lyset er slukket. Om natten kan fuktigheten gjerne være høy og kortvarig nå 100 %, mens den om dagen, når lys og varme er på, gjerne kan falle. Det viktigste er en daglig svingning og et terrarium som ikke står vått. Et tåkeanlegg styrt av en hygrostat er en god hjelp.

God ventilasjon er viktig, slik at luften ikke blir stillestående. Sprøyt med regnvann eller avklort springvann. Hannene kaller især etter sprøyting, og i naturen yngler arten etter regn.

VANN OG VANNKVALITET

D. cinereus skal alltid ha tilgang til rent vann. En lav vannskål som frosken kan sitte i, er nok; bytt vannet daglig, og skrubb skålen med et amfibiesikkert middel én gang i uken. Vil man ha yngel eller bare et mer naturlig terrarium, kan vanndelen gjøres stor og dekke en god del av bunnen. Sørg alltid for at frosken lett kan komme seg opp igjen. Et akvarievarmeelement i vanndelen kan hjelpe med å varme luften, men vannet bør ikke bli varmere enn 28 °C.

Bruk avklort springvann eller kildevann, ikke destillert vann eller osmosevann, i skålen og til sprøyting. Bruk aldri såpe eller rengjøringsmidler, for amfibier tar opp stoffer gjennom huden.

LYS OG UVB

Frosken må ha en fast døgnrytme med mørke netter og nok lys til at plantene trives, for eksempel 12 timer om dagen eller 14 timer om sommeren og 10 om vinteren. Lysstoffrør eller LED holder varmen nede. UVB er ikke påkrevd, og frosken klarer seg uten, men en svak UVB-kilde (Ferguson-sone 1) med rikelig skygge kan være en fordel, særlig i et beplantet terrarium. Bytt røret etter produsentens anvisning. Glass og plast blokkerer UVB, så et vindu gir bare varme.

Les mer: Lys og UVB

FÔRING

Dryophytes cinereus er insektetere og trenger levende fôr. Voksne dyr tar sirisser, gresshopper, stuefluer, små kakerlakker, soldatfluelarver, silkeormer og meitemark; melorm og voksmøllarver brukes som supplement og godbiter. Et fôrdyr på lengde med froskens hode har normalt riktig størrelse. Unger får bananfluer og små sirisser.

Unger fôres daglig. Voksne fôres hver 2.-3. dag, slik at de ikke blir for feite. Gi bare så mye som frosken spiser på omtrent 15 minutter, og fjern fôrdyr som ikke er spist etter noen timer. Dryss fôret med kalk med D3 2-3 ganger i uken og med multivitamin én gang i uken. Insekter fanget med håv i hagen eller i en veikant gir god variasjon.

Les mer: Fôrdyr: hold og avl Les mer: Kalk, vitaminer og tilskudd

ATFERD OG HÅNDTERING

D. cinereus er nattaktiv og kommer for alvor i gang når lyset slukkes. Den sitter på blader og grener og fester seg til loddrette flater med hefteskivene på tærne. Utenom yngletiden er den ganske enslig, og i naturen forsvarer hannene ropeplassen sin med trusselrop og av og til bryting.

Hannene roper høyt det meste av året, særlig etter sprøyting, og et kor kan høres langt unna, så sett terrariet der lyden ikke sjenerer. Frosken er lett å skremme og bør bare håndteres når det er nødvendig, og bare av voksne. Bruk rene, våte hender uten såpe eller krem eller fuktige, pudderfrie hansker, eller flytt frosken med et glass. Vask hendene etterpå.

Avl

KJØNNSMODNING OG KJØNNSBESTEMMELSE

Hunnene er normalt større enn hannene, og hannene avslører seg ved å kalle. Arten blir kjønnsmoden i løpet av det første eller andre leveåret, ved 12-24 måneder. Unger kan ikke kjønnsbestemmes, så kjøp en liten gruppe hvis du vil ha begge kjønn, og velg oppdrettede dyr, siden viltfangede ofte bærer parasitter.

Les mer: Kjøp av dyr: oppdrett, viltfangst og transport

PARRING

I naturen yngler arten fra mars til september, og yngletiden styres av daglengde, temperatur og regn. I terrariet setter hyppig overbrusing om våren i gang hannenes rop og paringen; en kunstig regntid virker på samme måte. Hannen omklamrer hunnen, og eggene befruktes utenfor kroppen. Hannene parer seg gjerne med flere hunner.

EGG OG RUMPETROLL

Hunnen legger eggene i vanndelen i små, løse klumper mellom flytende eller oppstigende planter, for eksempel andemat. Antallet varierer mye fra bestand til bestand: fra omtrent 275 til nesten 4.000 egg per legging, med gjennomsnitt på 400-2.150. En hunn kan legge flere ganger i løpet av en lang yngletid. Det er ingen yngelpleie.

Flytt egg eller rumpetroll til et separat kar, hvor fôr og vannkvalitet er enkle å styre. Rumpetrollene lever av alger og kan fôres med fiskefôr, algetabletter, spirulina og mygglarver. Hold vannet over 20 °C, for kaldere vann er dødelig for de utviklende eggene og rumpetrollene. Bytt vannet ofte, og fordel dem på flere kar hvis de blir mange.

Les mer: Oppdrett av rumpetroll

METAMORFOSE

Eggene klekkes etter 4-14 dager, oftest etter omtrent 5 dager. Rumpetrollene er 5 mm ved klekking og gjennomgår metamorfose etter 24-45 dager.

Når forbeina kommer frem, må rumpetrollet lett kunne komme seg opp av vannet. Senk vannstanden, og legg i skrå steiner, kork eller flytende planter, slik at det kan kravle opp og ikke drukner.

OPPDRETT AV UNGER

De nyomvandlede ungene måler omtrent 21 mm og skal ha bananfluer og bittesmå sirisser, støvet med kalk, hver dag. Hold dem i et fuktig oppdrettsterrarium med planter og en lav vannskål. Sorter ungene etter størrelse, og gi større fôr etter hvert som de vokser. Hvor raskt de når voksen størrelse, er ikke dokumentert.

Helse og vanlige feil

D. cinereus er hardfør, men disse problemene går igjen:

- Viltfangede dyr: arten importeres ofte i store mengder fra naturen, og disse dyrene bærer ofte parasitter og sykdommer og kan være vanskelige å akklimatisere. Kjøp oppdrettede dyr, eller sett viltfangede i karantene.
- Hudinfeksjoner: rødlige eller blåaktige misfarginger og hvite, vattaktige eller soppaktige områder, særlig på nedre buk, rundt kloakken og på innsiden av bakbeina, skyldes ofte bakterier og sopp i en skade. Se på frosken nedenfra gjennom en klar plastboks.
- Overvekt hvis det fôres for mye og for ofte.
- Sløvhet, matvegring, oppblåsthet eller endrede rop kan skyldes stress eller dårlige forhold.

En sunn frosk sitter mest i terrariets øvre del, skjult under et blad om dagen, og har en langstrakt, muskuløs kropp uten å være mager. En syk frosk sitter ofte på bunnen og virker mager. Isoler syke dyr, og oppsøk en veterinær med kunnskap om amfibier. Sett aldri frosker eller rumpetroll ut i naturen, da de kan overføre sykdommer til stedegne amfibier.

Les mer: Karantene og hygiene

Spør alltid dine kloke bekjente

Veiledningen er et godt sted å begynne, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskjellige, og mye av det viktigste lærer man av dem som har holdt arten i årevis. Snakk med en oppdretter, en erfaren holder eller en veterinær med kunnskap om krypdyr og amfibier før du skaffer deg dyret - og igjen hvis noe virker galt.